

Extraljus och krom reklam för Svelast

Bo Norvinge på Svelasts göteborgskontorkör i jobbet en Scania årsmodell 1991, Svelasts hittills enda utställningsbil och som sådan omskriven i pressen.

Ett grundmurat bilintresse som resulterat i chaufförsjobb direkt efter skolan för tre år sedan och medlemskap i TIA, Truckers International Association, ligger bakom.

—Intresset har jag alltid haft. Ävt från min far, som också jobbar på Svelast, berättar Bo Norvinge.

Efter 2-årig fondonsteknisk linje på gymnasiet och kvälls- och helgjobb i Svelasts verkstad har han nu varit chaufför på Svelast i tre år. Började med en sju år gammal lastbil, som han mest arbetade med att hålla i ordning som den var, och fick en ny förra året. Då blev det jobb med extradetaljer och målning för att nå det lite speciella. Hur mycket vet han inte, men en hel del tid ägnar han åt bilen.

—På helgerna brukar jag vara nere och fixa med bilen. Kan ju inte ta med den hem. De 1.700 medlemmarna (medlemsantalet är på väg upp igen efter en nedgång från 5.000 för några år sedan) i TIA i Sverige tar bilarna med till en årlig fest, i år i Mariestad och ser på och pratar bil. De flesta har egen bil att visa upp, Bo Norvinge lånar av Svelast.

—Fastän det är Svelasts får jag behandla bilen som min egen. Självt har jag kanske lagt ner 16.000 kronor på bilen och fått hjälp av Svelast, men det finns de som har lagt ner 100.000-tals kronor på sina bilar, berättar Bo Norvinge.

Förutom årsmötet brukar det bli en och annan sammandragning med likasinnade om året.

Extrapynt med kromglans, extraljus, tuta och kohorn på förarhytten, dekaler, målat stjärnblink och en liten seriefigur på underredet tillhör det yttre. I hytten är grunden lagd med mattinredning i krossad plysch. Pyntet kommer till. Och så förstås det viktiga: Att hålla snyggt. Mesta tiden har gått åt att måla om underredet i Svelast-blått.

—Jobbigt, men väl värt besväret, tycker Bo Norvinge.

Och kunderna uppmärksammar det arbete han lägger ned.

—De frågar om det är min egen bil eller Svelasts. Det är inte så vanligt att Svelastchaufförerna lägger ner extrajobb på sina bilar, kommenterar Bo Norvinge.

Kunderna är VVS- och rörläggeriföretag i Halland, främst Falkenberg och Varberg, och i Skara.

—Någon längtan efter att köra längre sträckor har jag inte. Det här är bra.

6.000 mil snart, blev ändå svaret när vi frågade hur många mil bilen har gått under det året han hållit i ratten.